

ливада можелъ да прѣпуска конь отъ единия край до другия, безъ да се спъне о нѣкой камъкъ — всички били потънали въ земята. Дарвинъ продължилъ издирванията си да узнае, дали твърдитъ прѣдмети се зариватъ въ ровинитъ на червеитъ и разбралъ, че много стари развалини отъ врѣме на древнитъ римляне, скрити сега подъ торната горска почва, сж били заринати главно отъ дъждовнитъ червеи. По този начинъ червеитъ сж запазили тия развалини за ученитъ, които изучаватъ старинитъ.

— Значи дъждовнитъ червеи съвсѣмъ не сж врѣдни? — запита Борисъ.

— Ако се развѣдятъ дъждовни червеи много въ цвѣтнитъ саксии, могатъ да причинятъ малка врѣда; тѣ правятъ прѣстѣта кисела. Освѣнъ това, забѣлѣзали сж, че червеитъ обичатъ да вмѣкватъ въ дупкитъ си млади растителни клончета; обаче тая врѣда е съвършено нищо въ сравнение грамадната полза, която принасятъ въ градината, на полето, като подготвятъ и торятъ земята. Най-новитъ изучвания показватъ, че ржжената, рѣпената, рапичната и картофената беритби се увеличаватъ $1\frac{1}{2}$ или 2 пжти, ако въ почвата по-рано не е имало червеи, а сега се заселятъ такива. Тѣй тия малки продълговати сжщества, нецѣнени отъ земледѣлеца, му помагатъ, като му обработватъ нивитъ.

— Ние събрахме червеитъ въ тая саксия, каза Павелъ, като се канѣхме да ги отнесемъ далечъ отъ тукъ и да ги хвърлимъ. Сега, обаче, разбрахъ, че трѣбва да ги пустнемъ въ лехитъ.

Павелъ взе саксията, изтърси изъ нея всичкитъ червеи и каза:

— Ето, азъ освободихъ всичкитъ. Тука има е-